

Κύριες Δηλώσεις—Συνέδριο για την Ημέρα Μνήμης 2025

Η Αγία Γραφή αποτελεί ένα ειδύλλιο,
με την πιο αγνή και ιερή έννοια,
ενός παγκοσμίου ζευγαριού,
που είναι ο στόχος της ανάκτησης του Κυρίου—
ο Θεός εν Χριστώ είναι ο Νυμφίος
και ο λυτρωμένος λαός του Θεού είναι η νύφη.

Το κύριο έργο του Κυρίου στην ανάκτηση είναι
το γνήσιο έργο που κάνει για να μας προετοιμάσει να γίνουμε η ένδοξη νύφη Του.
Χωρίς τον διαρκή, εσωτερικό αγιασμό, που αναφέρεται στην προς Εφεσίους 5:26,
δεν θα υπήρχε τρόπος να ετοιμαστεί η νύφη και,
συνεπώς, να εκπληρωθεί η Αποκάλυψη 19:7-9.

Όπως χρησιμοποιείται στην Καινή Διαθήκη, η λέξη «τέλειος» αναφέρεται στους πιστούς
που είναι ώριμοι και καταρτισμένοι στη ζωή του Χριστού,
την οποία έλαβαν κατά την αναγέννησή τους.

Η ανάκτηση του Κυρίου είναι για την προετοιμασία της νύφης του Χριστού.
Τελικά, θα γίνουμε σύμμορφοι με τη θαυμάσια Σουλαμίτιδα, η οποία,
όντας η αναπαραγωγή του Σολομώντα, θα είναι ο υπέρτατος και τελικός τύπος
της Νέας Ιερουσαλήμ ως το όμοιο και η νύφη του Χριστού.

Συνέδριο Ημέρα Μνήμης, 23-26 Μαΐου 2025

ΓΕΝΙΚΟ ΘΕΜΑ:
Η ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΝΥΦΗΣ

Πρώτο Μήνυμα

Η Νύφη—ο Στόχος της Ανάκτησης του Κυρίου

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Απ 19:7-9, Ιω 1:29, 3:29, Ασμ 1:2-3, 8:14

I. Η Αγία Γραφή αποτελεί ένα ειδύλλιο, με την πιο αγνή και ιερή έννοια, ενός παγκοσμίου ζευγαριού—ο Θεός εν Χριστώ είναι ο Νυμφίος και ο λυτρωμένος λαός του Θεού είναι η νύφη—Ιω 3:29, Μτ 25:6, Απ 19:7, 21:2, 22:17:

- A. Ανά τους αιώνες ο Θεός έχει ένα ειδύλλιο με τον άνθρωπο. Δημιούργησε τον άνθρωπο με σκοπό να αποκτήσει το όμοιόν Του—Γεν 1:26.
- B. Ο Θεός είναι λάτρης και δημιούργησε τον άνθρωπο κατ' εικόνα Του ως λάτρη. Αυτό σημαίνει ότι ο Θεός μας δημιούργησε για να Τον λατρεύουμε—Μκ 12:30, Εφ 3:14-19.
- Γ. Ολόκληρη η Αγία Γραφή είναι ένα θεϊκό ειδύλλιο, και το Άσμα Ασμάτων αποτελεί μια συνοπτική μορφή αυτού του ειδυλλίου—Ασμ 1:2-3, 8:14:
 - 1. Η Αγία Γραφή είναι ένα ρομαντικό βιβλίο. Η σχέση μας με τον Κύριο πρέπει να γίνεται ολοένα και πιο ρομαντική.
 - 2. Εάν δεν υπάρχει ειδύλλιο ανάμεσα σε μας και τον Κύριο Ιησού, τότε θα είμαστε θρησκευόμενοι Χριστιανοί, όχι ρομαντικοί—Ασμ 1:2-3.
 - 3. Η λέξη «ειδύλλιο» εδώ χαρακτηρίζει τη θεϊκή «ερωτοτροπία». Στην Αγία Γραφή βλέπουμε ότι ο Θεός αναζητά την αγάπη μας—Β' Κορ 11:2.
 - 4. Το Άσμα Ασμάτων είναι κάτι περισσότερο από ένα απλό ειδύλλιο, είναι κάτι φανταστικό.
- Δ. Οτιδήποτε αγαπάμε, όλη μας η καρδιά, ακόμη και ολόκληρη η ύπαρξή μας, είναι στραμμένη σε αυτό, καταλαμβάνεται και διακατέχεται απ' αυτό—Α' Τιμ 6:10-11, Β' Τιμ 3:2-4, 4:8, 10α, Τιτ 1:8:
 - 1. Το να αγαπάμε τον Θεό σημαίνει να θέτουμε ολόκληρη την ύπαρξή μας—το πνεύμα, την ψυχή και το σώμα, την καρδιά μαζί με την ψυχή, τη διάνοια και τη δύναμή μας (Μκ 12:30)—απολύτως σε Αυτόν, δηλαδή να καταλαμβάνεται ολόκληρη η ύπαρξή μας από Αυτόν και να χάνεται σε Αυτόν (Α' Κορ 2:9).
 - 2. Το να αγαπάμε τον Κύριο Ιησού σημαίνει να Τον εκτιμούμε, να καθοδηγούμε την ύπαρξή μας και να ανοιγόμαστε σε Αυτόν, να Τον απολαμβάνουμε, να Του δίνουμε την πρώτη θέση, να είμαστε ένα με Αυτόν, να Τον ζούμε και να γινόμαστε όμοιοί Του—Μτ 26:6-13, Β' Κορ 3:16, Μκ 12:30, Κολ 1:18, Α' Κορ 6:17, Φιλ 1:20-21.

II. Η Αποκάλυψη 19:7-9 αποκαλύπτει τον Χριστό ως τον Νυμφίο:

- A. Ο γάμος του Αρνίου αποτελεί το αποτέλεσμα της ολοκλήρωσης της οικονομίας του Θεού στην Καινή Διαθήκη, που είναι η απόκτηση μιας νύφης, της εκκλησίας, για τον Χριστό, μέσω της δικαστικής λύτρωσής Του και δια της οργανικής σωτηρίας στη θεία ζωή Του—Γεν 2:22, Ρωμ 5:10, Απ 19:7-9, 21:2, 9-11.
- B. Η νύφη του Χριστού στην Αποκάλυψη 19 αποτελείται απ' όλους τους νικητές—Απ 19:7-9, βλ. Γεν 2:22, Μτ 16:18.
- Γ. Όλοι οι νικητές θα αποτελέσουν τη Νέα Ιερουσαλήμ, ως τη νύφη του Χριστού για χίλια χρόνια, στο αρχικό της και καινούργιο στάδιο—Απ 19:7.
- Δ. Στο τέλος όλοι οι πιστοί θα ενωθούν με τους νικητές για να ολοκληρώσουν τη Νέα Ιερουσαλήμ, ως τη νύφη του Χριστού, στον νέο ουρανό και τη νέα γη για την αιωνιότητα—Απ 21:2, 9-11.

III. Η νύφη αποτελεί τον στόχο της ανάκτησης του Κυρίου—Απ 19:7-9:

A. «Ἦρθε ο γάμος του Αρνίου»—Απ 19:7β:

1. Στην αρχή του Ευαγγελίου του, ο Ιωάννης μιλά για τον Αμνό και τον Νυμφίο, ενώ στην Αποκάλυψη λέει ότι «ἦρθε ο γάμος του Αρνίου»—Ιω 1:29, 3:29.
2. Μετά την αρπαγή της πλειονότητας των αγίων (Απ 14:16, Α΄ Θεσ 4:15-16) και την κρίση μπροστά στο βήμα του Χριστού για την απόδοση της ανταμοιβής (Απ 11:18, Β΄ Κορ 5:10), τα γεγονότα που ακολουθούν περιλαμβάνουν τον γάμο του Αρνίου (Απ 19:7β):
 - α. Αν ανταμειφθούμε στο βήμα του Χριστού, θα συμμετάσχουμε στη γαμήλια γιορτή.
 - β. Αν δεν ανταμειφθούμε αλλά απορριφθούμε από τον Κύριο, δεν θα χαθούμε, όμως θα υποστούμε απώλεια, όπως περιγράφεται στην Α΄ προς Κορινθίους 3:15.

B. «Η γυναίκα του ετοίμασε τον εαυτό της»—Απ 19:7:

1. Η «γυναίκα» εδώ αναφέρεται στην εκκλησία (Εφ 5:24-25, 31-32), τη νύφη του Χριστού (Ιω 3:29).
2. Σύμφωνα με την Αποκάλυψη 19:8-9, η γυναίκα, η νύφη του Χριστού, αποτελείται μόνο από τους νικητές πιστούς, κατά τη διάρκεια της χιλιετίας, ενώ η νύφη, η σύζυγός Του στο εδάφιο 21:2, αποτελείται απ' όλους του σωσμένους αγίους μετά τη χιλιετία για την αιωνιότητα.
3. Η ετοιμότητα της νύφης εξαρτάται από την ωρίμανση της ζωής των νικητών—Απ 19:7, Εβρ 6:1, Φιλ 3:12-15, Εφ 4:13.
4. Χρειάζεται να στολίσουμε και να ολοκληρώσουμε τη Νέα Ιερουσαλήμ, ως τη νύφη του Χριστού, με τον Θεό Πατέρα ως το χρυσάφι, τον Υιό ως τα μαργαριτάρια και το Πνεύμα ως τις πολύτιμες πέτρες—Απ 21:2, 19α, Α΄ Κορ 3:12, Ασμ 1:10-11.
5. Οι νικητές δεν είναι μεμονωμένα άτομα αλλά μια συλλογική νύφη.
6. Οι νικητές δεν είναι μόνο ώριμοι στη ζωή αλλά και οικοδομημένοι σαν μία νύφη.

Γ. «Της δόθηκε να ντυθεί με εκλεκτής ποιότητας λινό καθαρό και λαμπερό· επειδή, το εκλεκτής ποιότητας λινό είναι τα δικαιώματα των αγίων»—Απ 19:8:

1. Το καθαρό (λινό) αναφέρεται στη φύση, ενώ το λαμπερό (λινό) αναφέρεται στην έκφραση.
2. Η λέξη «δικαιώματα» μπορεί επίσης να αποδοθεί ως «δίκαιες πράξεις».
3. Τα «δικαιώματα» δεν αναφέρονται στη δικαιοσύνη που λάβαμε για τη σωτηρία μας—Α΄ Κορ 1:30.
4. Η δικαιοσύνη που λάβαμε για τη σωτηρία μας είναι αντικειμενική και μας δίνει τη δυνατότητα να ικανοποιήσουμε την απαίτηση του δίκαιου Θεού, ενώ τα «δικαιώματα» στην Αποκάλυψη 19:8 των νικητών αγίων είναι υποκειμενικά (Φιλ 3:9) και τους δίνουν τη δυνατότητα να ικανοποιήσουν την απαίτηση του νικητή Χριστού.
5. Συνεπώς, το εκλεκτό λινό υποδηλώνει τη νικητήρια ζωή και τη νικητήρια διαβίωσή μας, είναι ο Χριστός που ζούμε δια της υπαρξής μας.

Δ. «Μακάριοι οι καλεσμένοι στο δείπνο τού γάμου τού Αρνίου...Αυτά είναι τα αληθινά λόγια τού Θεού»—Απ 19:9:

1. Το δείπνο του γάμου του Αρνίου είναι η γαμήλια γιορτή, η χιλιετής βασιλεία, που είναι σαν μία μέρα στα μάτια του Θεού, όντας η ανταμοιβή των νικητών πιστών—Απ 19:9, Μτ 22:2, 11-14, Β΄ Πε 3:8.
2. Το να είμαστε καλεσμένοι στο γαμήλιο δείπνο του Χριστού, που θα οδηγήσει τους νικητές πιστούς στην απόλαυση της χιλιετίας, σημαίνει να είμαστε ευλογημένοι—Απ 19:9.
3. Το γαμήλιο δείπνο του Αρνίου στην Αποκάλυψη 19:9 είναι η γαμήλια γιορτή στον Ματθαίο 22:2. Θα είναι η ανταμοιβή των νικητών πιστών:

- α. Το να κληθούμε σημαίνει να λάβουμε σωτηρία (Ρωμ 1:7, Α΄ Κορ 1:2, Εφ 4:1), ενώ το να είμαστε εκλεκτοί σημαίνει ότι θα λάβουμε ανταμοιβή.
- β. Μόνο οι νικητές θα κληθούν στο γαμήλιο δείπνο, που θα είναι η ανταμοιβή τους. Δεν θα συμμετέχουν όλοι όσοι έχουν σωθεί.
- γ. Οι νικητές πιστοί, που θα κληθούν στο γαμήλιο δείπνο του Αρνίου, θα αποτελέσουν επίσης τη νύφη του Αρνίου—Απ 19:8-9.

2ο Μήνυμα

Η Οικοδόμηση της Νύφης

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Γεν 1:26, 2:7-10, 18-25,
Απ 19:7-9, 21:9-11

I. Η οικοδομή του Θεού αποτελεί το κεντρικό ζήτημα σε ολόκληρη την Αγία Γραφή. Η νύφη του Χριστού είναι η οικοδομή του Τριαδικού Θεού—«Και κατασκεύασε ο Κύριος ο Θεός την πλευρά, που πήρε από τον Αδάμ, σε γυναίκα, και την έφερε στον Αδάμ»—Γεν 2:22:

- A. Ολόκληρη η Αγία Γραφή μπορεί να παρομοιαστεί με ένα εγχειρίδιο οικοδομής. Η αποκάλυψη σχετικά με τον κήπο της Εδέμ, που είναι η αρχή της θείας αποκάλυψης στην Αγία Γραφή, και η αποκάλυψη για τη Νέα Ιερουσαλήμ, που είναι η κατάληξη της θείας αποκάλυψης, αλληλοσυνδέονται.
- B. Αυτό που αποκαλύπτεται σε αυτά τα δύο σημεία της Γραφής είναι η κεντρική σκέψη του Θεού, η κεντρική γραμμή της θείας αποκάλυψης και μια κατευθυντήρια αρχή για την ερμηνεία και την κατανόηση της Αγίας Γραφής:
 - 1. Η Γένεση 1 και 2 αποτελεί το σχεδιάγραμμα του οργανικού αρχιτεκτονικού σχεδίου του Θεού για την απόκτηση της θείας Του οικοδομής (Εβρ 11:10). Η επιθυμία του Θεού είναι να οικοδομήσει τον Χριστό μέσα στη εσωτερική σύστασή μας, ώστε ολόκληρη η ύπαρξή μας να αναδομηθεί με τον Χριστό. Κατ' αυτόν τον τρόπο, ο Θεός θα μπορέσει να αποκτήσει έναν συλλογικό άνθρωπο για να Τον εκφράζει στην εικόνα Του και να Τον εκπροσωπεί με την εξουσία Του (Γεν 1:26, Α' Κορ 3:9, Μτ 16:18, Β' Σαμ 7:12-14α).
 - 2. Η Αποκάλυψη 21 και 22 αποτελεί μια φωτογραφία της ολοκληρωμένης οικοδομής, της συλλογικής έκφρασης του Τριαδικού Θεού. Η Νέα Ιερουσαλήμ είναι η αντανάκλαση και εκπλήρωση της θείας αποκάλυψης σχετικά με τον Κήπο της Εδέμ.
 - 3. Ο Χριστός θα επιστρέψει ως Νυμφίος για να παντρευτεί τη νύφη Του, η οποία θα αποτελείται από το σύνολο των νικητών. Αυτή η οικοδόμηση από τους νικητές σ' αυτή την εποχή είναι για την αρχική ολοκλήρωση της Νέας Ιερουσαλήμ στη βασιλεία (Απ 19:7-9), και στο τέλος για την πλήρη ολοκλήρωσή της, στον νέο ουρανό και τη νέα γη (Απ 21:2).
 - 4. Μέσω της συνεχούς ενέργειας του Αγίου Πνεύματος διαμέσου των αιώνων, αυτός ο στόχος θα επιτευχθεί στο τέλος αυτής της εποχής. Τότε η νύφη, οι νικηφόροι πιστοί, θα είναι έτοιμη, και η βασιλεία του Θεού θα έρθει—Μτ 26:29, 13:43.
 - 5. Η συλλογική νύφη, η Νέα Ιερουσαλήμ, θα εκπληρώσει τις δύο πτυχές του σκοπού του Θεού (Γεν 1:26). Πρώτον, θα είναι η πλήρης έκφραση του Θεού στην πλήρη εικόνα Του για τη δόξα Του (Απ 21:11, βλ. 4:3). Δεύτερον, η Νέα Ιερουσαλήμ θα υποτάξει τον εχθρό, θα κατακτήσει τη γη και θα ασκήσει την εξουσία του Θεού με την κυριότητά Του σε όλο το σύμπαν (Γεν 1:26, Απ 22:5, βλ. 20:10, 14-15).
- Γ. Όταν εμείς, ως λαός του Θεού, εισερχόμαστε σε μια σχέση αγάπης με τον Θεό, λαμβάνουμε τη ζωή Του, όπως η Εύα έλαβε τη ζωή του Αδάμ. Αυτή είναι η ζωή που μας καθιστά ικανούς να γίνουμε ένα με τον Θεό και κάνει τον Θεό ένα με εμάς—Γεν 2:21-22.

II. Για να γίνει ο Θεός και ο λαός Του ένα, πρέπει να υπάρχει αμοιβαία αγάπη μεταξύ τους. Η αγάπη ανάμεσα στον Θεό και τον λαό Του, όπως ξεδιπλώνεται στην Αγία Γραφή, είναι κυρίως σαν την τρυφερή αγάπη μεταξύ άνδρα και γυναίκας—Ιω 14:21, 23, Ιερ 2:2, 31:3:

- A. Καθώς ο λαός του Θεού αγαπά τον Θεό και αφιερώνει χρόνο για να έχει κοινωνία μαζί Του μέσα στον λόγο Του, ο Θεός τούς εμφυσά το θείο Του στοιχείο, καθιστώντας τους ένα με Αυτόν ως τη σύζυγό Του, όμοιους με Αυτόν στη ζωή, τη φύση και την έκφραση—Ψλ 119:140, 15-16.
- B. Ο Θεός μάς αγάπησε πρώτος, διότι μας ενστάλαξε την αγάπη Του, και γέννησε μέσα μας την αγάπη με την οποία Τον αγαπάμε και αγαπάμε και τους αδελφούς—Α΄ Ιω 4:19-21.
- Γ. Η ζωή που λάβαμε από τον Θεό είναι μια ζωή αγάπης. Ο Χριστός έζησε σε αυτόν τον κόσμο τη ζωή του Θεού ως αγάπη, και τώρα είναι η δική μας ζωή, ώστε να ζούμε κι εμείς την ίδια ζωή αγάπης σ' αυτόν τον κόσμο, και να είμαστε όπως είναι Αυτός—Α΄ Ιω 3:14, 5:1, 2:5-6, 4:17.
- Δ. Η φυσική μας αγάπη πρέπει να σταυρωθεί. Μία διαφορά ανάμεσα στην αγάπη του Θεού και τη δική μας φυσική αγάπη είναι ότι η φυσική μας αγάπη προσβάλλεται πολύ εύκολα.
- Ε. Πρέπει να είμαστε άνθρωποι που κατακλυζόμαστε και παρασυρόμαστε από την αγάπη του Χριστού. Η θεία αγάπη πρέπει να είναι σαν ένα ορμητικό κύμα υδάτων προς εμάς, που μας ωθεί να ζούμε για Εκείνον πέρα από τον δικό μας έλεγχο—Β΄ Κορ 5:14.
- ΣΤ. Η εντολή για την αδελφική αγάπη είναι ταυτόχρονα παλιά και νέα: παλιά, διότι οι πιστοί την έχουν από την αρχή της χριστιανικής τους ζωής, και νέα, διότι στην πορεία της χριστιανικής τους ζωής ανατέλλει με νέο φως και λάμπει με νέα διαφώτιση και φρέσκια δύναμη ξανά και ξανά—Α΄ Ιω 2:7-8, 3:11, 23, βλ. Ιω 13:34.
- Ζ. Το Σώμα οικοδομείται εν αγάπη ώστε να γίνει η νύφη του Χριστού (Εφ 4:16). Το αναγεννημένο μας πνεύμα, που μας έδωσε ο Θεός, είναι πνεύμα αγάπης. Χρειαζόμαστε ένα φλογερό πνεύμα αγάπης για να καταπολεμήσουμε την παρακμή της εκκλησίας σήμερα (Β΄ Τιμ 1:7).
- Η. «Η γνώση φουσκώνει, αλλά η αγάπη οικοδομεί» (Α΄ Κορ 8:1β, βλ. Β΄ Κορ 3:6). Το να αγαπάμε ο ένας τον άλλο αποτελεί σημείο ότι ανήκουμε στον Χριστό (Ιω 13:34-35). Το να αγαπάμε να είμαστε πρώτοι στην εκκλησία είναι σε αντίθεση με το να αγαπάμε όλους τους αδελφούς (Γ΄ Ιω 9).
- Θ. Όπως ο Κύριος Ιησούς κατέθεσε την ψυχή Του για να έχουμε τη θεία ζωή, έτσι κι εμείς πρέπει να χάσουμε την ψυχή μας και να αρνηθούμε τον εαυτό μας, ώστε να αγαπήσουμε τους αδελφούς και να τους διακονήσουμε με τη ζωή, κατά την πρακτική της ζωής του Σώματος, για την προετοιμασία της νύφης του Χριστού—Α΄ Ιω 3:16, 4:17, Ιω 10:11, 17-18, 15:13, Εφ 4:29—5:2, Β΄ Κορ 12:15, Ρωμ 12:9-13.
- Ι. Η αγάπη είναι η πιο έξοχη οδός προκειμένου να υπάρχουμε και να κάνουμε οτιδήποτε για την οικοδομή της εκκλησίας ως το οργανικό Σώμα του Χριστού—Α΄ Κορ 12:31β—13:8α.

III. Χρειάζεται να δούμε τι έκανε ο Θεός για να δημιουργήσει το όμοιό Του. Η Γένεση 2 αποκαλύπτει μια εικόνα του Χριστού και της νύφης Του μέσα από τους τύπους του Αδάμ και της Εύας:

- A. Ο Αδάμ απεικονίζει τον Θεό εν Χριστώ ως τον αληθινό, παγκόσμιο Σύζυγο, ο οποίος αναζητά μια σύζυγο για τον Εαυτό Του—Ρωμ 5:14, βλ. Ιω 3:29, Β΄ Κορ 11:2, Εφ 5:31-32, Απ 19:7-9, 21:9-11.
- B. «Και ο Κύριος ο Θεός είπε: Δεν είναι καλό ο άνθρωπος να είναι μόνος· θα κάνω σ' αυτόν έναν βοηθό όμοιον μ' αυτόν»—Γεν 2:18:
 - 1. Η ανάγκη του Αδάμ για μια σύζυγο απεικονίζει και παρουσιάζει την ανάγκη του Θεού, κατά την οικονομία Του, να αποκτήσει μια σύζυγο ως το όμοιό Του, το συμπλήρωμά Του. Παρότι ο Θεός, ο Χριστός, είναι απολύτως και αιώνια τέλειος, δεν είναι πλήρης χωρίς την εκκλησία ως τη σύζυγό Του.

2. Ο Θεός επιθυμεί να έχει τόσο τον Αδάμ, που απεικονίζει τον Χριστό, όσο και την Εύα, που απεικονίζει την εκκλησία. Ο σκοπός του Θεού είναι να τους αφήσει να εξουσιάζουν (Γεν 1:26), δηλαδή να έχει τον νικηφόρο Χριστό μαζί με τη νικηφόρα εκκλησία—τον Χριστό που νίκησε το έργο του διαβόλου και την εκκλησία που κατέστρεψε το έργο του διαβόλου. Ο Θεός θέλει ο Χριστός και η εκκλησία να έχουν κυριαρχία (Ρωμ 5:17, 16:20, Εφ 1:22-23).
- Γ. Από το χώμα ο Θεός έπλασε κάθε ζώο του αγρού και κάθε πουλί του ουρανού και τα έφερε στον Αδάμ, «και ο Αδάμ έδωσε ονόματα σε όλα τα κτήνη, και σε όλα τα πουλιά τού ουρανού και σε όλα τα ζώα τού χωραφιού· στον Αδάμ, όμως, δεν βρισκόταν βοηθός όμοιος μ' αυτόν»—Γεν 2:19-20.
- Δ. Η σύζυγος πρέπει να είναι όμοια με τον σύζυγο στη ζωή, τη φύση και την έκφραση. Ανάμεσα στα κτήνη, τα πουλιά και τα ζώα ο Αδάμ δεν βρήκε συμπλήρωμα, το όμοιό Του—Γεν 2:23.
- Ε. Προκειμένου να δημιουργήσει το συμπλήρωμά Του, ο Θεός πρώτα έγινε άνθρωπος, όπως απεικονίζεται από τη δημιουργία του Αδάμ από τον Θεό—Ιω 1:14, Ρωμ 5:14.
- ΣΤ. «Και ο Κύριος ο Θεός επέβαλε έκσταση στον Αδάμ, και κοιμήθηκε· και πήρε μία από τις πλευρές του και έκλεισε με σάρκα τον τόπο της»—Γεν 2:21:
 1. Ο βαθύς ύπνος του Αδάμ, για την δημιουργία της Εύας ως συζύγου του, απεικονίζει τον θάνατο του Χριστού στον σταυρό για την παραγωγή της εκκλησίας ως το όμοιό Του—Εφ 5:25-27.
 2. Στην Αγία Γραφή ο ύπνος χαρακτηρίζει τον θάνατο—Α' Κορ 15:18. Α' Θεσ 4:13-16, Ιω 11:11-14.
 3. Ο θάνατος του Χριστού απελευθερώνει, μεταδίδει, πολλαπλασιάζει και αναπαράγει τη ζωή, όπως απεικονίζεται από τον κόκκο σιταριού που πέφτει στη γη, πεθαίνει και αυξάνεται, ώστε να παράγει πολλούς κόκκους (Ιω 12:24), για την παρασκευή του άρτου που είναι το Σώμα, η εκκλησία—Α' Κορ 10:17.
 4. Μέσω του θανάτου του Χριστού, η θεία ζωή Του απελευθερώθηκε, και μέσω της ανάστασής Του, αυτή η θεία ζωή μεταδόθηκε στους πιστούς Του για τη συγκρότηση της εκκλησίας—Λκ 12:49-50, βλ. Ρωμ 12:11, Απ 4:5.
 5. Μέσα από αυτή τη διαδικασία, ο Θεός εν Χριστώ ενσωματώθηκε στον άνθρωπο, με τη ζωή και τη φύση Του, ώστε ο άνθρωπος να είναι ίδιος με τον Θεό στη ζωή και τη φύση, προκειμένου να γίνει το όμοιό Του.
- Ζ. «Και κατασκεύασε ο Κύριος ο Θεός την πλευρά, που πήρε από τον Αδάμ, σε γυναίκα, και την έφερε στον Αδάμ»—Γεν 2:22:
 1. Το πλευρό που πάρθηκε από την πλευρά του Αδάμ απεικονίζει την άφθαρτη, αιώνια ζωή του Χριστού (Εβρ 7:16, Ιω 19:32-33, 36, Εξ 12:46, Ψλ 34:20), η οποία «ξεχύθηκε» από την τρυπημένη πλευρά Του (Ιω 19:34) ώστε να μεταδώσει ζωή στους πιστούς Του για την παραγωγή και την οικοδόμηση της εκκλησίας ως το όμοιό Του:
 - α. Από την πλευρά του Χριστού βγήκε αίμα και νερό, ενώ από την πλευρά του Αδάμ βγήκε μόνο ένα πλευρό χωρίς αίμα.
 - β. Αυτό συνέβη διότι κατά την εποχή του Αδάμ δεν υπήρχε ανάγκη για λύτρωση μέσω του αίματος επειδή δεν υπήρχε αμαρτία. Όταν όμως ο Χριστός «κοιμήθηκε» στον σταυρό, υπήρχε ήδη το πρόβλημα της αμαρτίας. Έτσι, το αίμα που βγήκε από την πλευρά Του ήταν για τη δικαστική μας λύτρωση.
 - γ. Μετά το αίμα βγήκε και νερό, που είναι η ρέουσα ζωή του Θεού για την οργανική σωτηρία μας (Εξ 17:6, Α' Κορ 10:4, Αρ 20:8). Αυτή η θεία, ρέουσα, άκτιστη ζωή απεικονίζεται από το πλευρό που πάρθηκε από τον Αδάμ (Ρωμ 5:10).

2. Η Γένεση 2:22 δεν λέει ότι η Εύα δημιουργήθηκε, αλλά ότι κατασκευάστηκε. Η κατασκευή της Εύας με το πλευρό, που πάρθηκε από τον Αδάμ, απεικονίζει την οικοδόμηση της εκκλησίας με την αναστάσιμη ζωή, που απελευθερώθηκε από τον Χριστό μέσω του θανάτου Του στον σταυρό, και που μεταδόθηκε στους πιστούς στην ανάστασή Του—Ιω 12:24, Α΄ Πε 1:3.
 3. Η εκκλησία, όντας η πραγματική Εύα, αποτελεί το σύνολο του Χριστού σε όλους τους πιστούς Του. Η εκκλησία είναι η αναπαραγωγή του Χριστού. Εκτός από το στοιχείο του Χριστού, δεν πρέπει να υπάρχει κανένα άλλο στοιχείο μέσα στην εκκλησία—Γεν 5:2.
- Η. Μόνο αυτό που προέρχεται από τον Χριστό με την αναστάσιμη ζωή Του μπορεί να είναι το συμπλήρωμά Του ως η νύφη Του (Α΄ Κορ 12:12, Εφ, 2:6, 5:28-30). Η εκκλησία είναι καθαρό προϊόν που προέρχεται από τον Χριστό. Η εκκλησία είναι «Χριστοειδής», «αναστάσιμη» και επουράνια.
- Θ. Ο Αδάμ και η Εύα, όντας ένα, έζησαν μαζί ως ανδρόγυνο (Γεν 2:24-25). Αυτό υποδηλώνει ότι, στη Νέα Ιερουσαλήμ, ο επεξεργασμένος και ολοκληρωμένος Τριαδικός Θεός, όντας ο παγκόσμιος Σύζυγος, θα έχει αιώνιο έγγαμο βίο με την απολυτρωμένη, αναγεννημένη, μεταμορφωμένη και δοξασμένη ανθρωπότητα ως τη σύζυγό Του—Απ 22:17α.
- Ι. Στην αιωνιότητα που δεν έχει τέλος, θα ζουν μια ζωή ενότητας μεταξύ Θεού και ανθρώπου, όντας ένα πνεύμα, μέσω της θείας, αιώνιας και υπερβολικά ένδοξης ζωής. Αυτή θα είναι μια ζωή εξαιρετική που θα ξεχειλίζει από ευλογίες και χαρά.

3ο Μήνυμα

Η Ωριμότητα της Νύφης

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Απ 19:6-9, Ιω 3:29,
Ιακ 5:7, Μτ 5:48, Κολ 1:28-29, 3:10-11

I. Η λέξη «τέλειος» (Μτ 5:48, Κολ 1:28) αναφέρεται στο τελικό στάδιο:

- A. Το να μεταμορφωνόμαστε σημαίνει να αλλάζουμε μεταβολικά στη φυσική μας ζωή. Το να ωριμάζουμε σημαίνει να γεμίζουμε με τη θεία ζωή που μας αλλάζει—Εβρ 6:1, Κολ 4:12, Ρωμ 12:2, Β΄ Πε 1:3.
- B. Το τελευταίο στάδιο της μεταμόρφωσης είναι η ωριμότητα, το πλήρωμα της ζωής—Β΄ Πε 1:4.
- Γ. Ένας τέλειος πιστός γνωρίζει και φροντίζει για το Σώμα του Χριστού, έχει την επίγνωση του Σώματος και επικεντρώνεται στο Σώμα—Α΄ Κορ 12:16, 18-19, 21, 24.

II. Όπως χρησιμοποιείται στην Καινή Διαθήκη, η λέξη «τέλειος» αναφέρεται στους πιστούς που είναι ώριμοι και καταρτισμένοι στη ζωή του Χριστού, την οποία έλαβαν κατά την αναγέννησή τους—Τιτ 3:5, Α΄ Πε 1:3, 23, Μτ 5:48:

- A. Δεν πρέπει ποτέ να είμαστε ικανοποιημένοι με τον εαυτό μας, αλλά να επιδιώκουμε την αύξηση και την ωριμότητα στη ζωή του Χριστού—Φιλ 3:12, 14.
- B. Πρέπει να προχωράμε, να οδηγούμαστε στην ωριμότητα, με το να ξεχνάμε όσα είναι πίσω και να επεκτεινόμαστε σε όσα είναι μπροστά, επιδιώκοντας την πληρέστερη απόλαυση και απόκτηση του Χριστού, για την υπέρτατη απόλαυση Του στη χιλιετή βασιλεία—Φιλ 3:12-15.
- Γ. Η προϋπόθεση για την ωριμότητα στην πνευματική ζωή είναι η συνεχής αύξηση στη θεία ζωή—Εφ 4:15.
- Δ. Το τελικό αποτέλεσμα της αύξησης και της ωριμότητας των πιστών στη ζωή του Χριστού είναι ο τέλειος άνθρωπος—η εκκλησία, ως το Σώμα του Χριστού, που αυξάνεται σε τέλειο άνθρωπο—Εφ 4:13.

III. Στην επιστολή του, ο Ιάκωβος χρησιμοποιεί την εικόνα ενός γεωργού που περιμένει με μακροθυμία τον πολύτιμο καρπό της γης—Ιακ 5:7:

- A. Ο Ιησούς Χριστός είναι στην πραγματικότητα ο αληθινός και μοναδικός Γεωργός—Μτ 13:3.
- B. Ενώ εμείς περιμένουμε με μακροθυμία την έλευση του Κυρίου, Εκείνος, όντας ο αληθινός Γεωργός, περιμένει με υπομονή να ωριμάσουμε στη ζωή σαν την απαρχή και τον θερισμό του αγρού Του—Απ 14:4, 14-15.
- Γ. Αν προσευχηθούμε, «Κύριε, έλα σύντομα», ο Κύριος μπορεί να μας πει, «Ενώ εσείς περιμένετε να επιστρέψω, εγώ περιμένω τη δική σας ωρίμανση. Μόνο η ωρίμανσή σας μπορεί να επισπεύσει την επιστροφή Μου».
- Δ. Είναι μεγάλη βοήθεια να συνειδητοποιήσουμε ότι αν είμαστε σοβαροί σχετικά με την αναμονή της επιστροφής του Κυρίου, θα πρέπει να αυξανόμαστε στη ζωή έως την ωριμότητα.

IV. Το να είμαστε τέλειοι σημαίνει ότι ο Χριστός έχει διαμορφωθεί πλήρως μέσα μας. Επίσης σημαίνει ότι έχουμε μεταμορφωθεί πλήρως στην εικόνα Του—Γαλ 4:19, Β΄ Κορ 3:18:

- A. Από τη στιγμή της αναγέννησής μας, ο Κύριος εργάζεται μέσα μας ώστε να αποκτήσουμε την εικόνα Του—Β΄ Κορ 3:18, Ρωμ 8:29.
- B. Όταν ο Κύριος θα έχει σφυρηλατήσει πλήρως την εικόνα Του μέσα μας και θα μπορεί να εκφράζεται πλήρως μέσα από μας, τότε θα είμαστε τέλειοι στη ζωή—Εφ 3:16-17.

V. Το κεφάλαιο 3 από το Άσμα Ασμάτων μάς δείχνει την ωριμότητα του εκζητούντος, ενώ το κεφάλαιο 4 μας δείχνει ότι αυτή η ωριμότητα επιτυγχάνεται μέσω της υποταγής της θέλησης. Το μυστικό της ωριμότητας του εκζητούντος είναι ότι η θέλησή της είναι πλήρως υποταγμένη και αναστημένη—Άσμ 4:4:

- A. Ο τράχηλος συμβολίζει τη θέληση του ανθρώπου που είναι υποταγμένη στον Θεό. Ο Κύριος θεωρεί την υποταγή της θέλησής μας ως κάτι εξαιρετικά όμορφο—Άσμ 4:1α, 4.
- B. Αν έχουμε υποταγμένη θέληση, θα εκδηλώνεται σαν τον πύργο του Δαβίδ, που φέρει όλων των ειδών τα όπλα:
 - 1. Αρχικά η θέλησή μας πρέπει να υποταχθεί, κι έπειτα, θα γίνει ισχυρή στην ανάσταση σαν τον πύργο του Δαβίδ, σαν οπλοστάσιο για πνευματικό πόλεμο—Εφ 6:10.
 - 2. Τα όπλα για τον πνευματικό πόλεμο φυλάσσονται στην υποταγμένη και αναστημένη μας θέληση—Β΄ Κορ 10:3-5.

VI. Ο στόχος της διακονίας του Παύλου ήταν να παρουσιάσει κάθε άνθρωπο ώριμο, τέλειο, στον Χριστό για τον έναν καινούργιο άνθρωπο—Κολ 1:28-29, 3:10-11:

- A. Η λέξη «τέλειον» στην προς Κολοσσαείς 1:28 μπορεί επίσης να αποδοθεί ως «ολοκληρωμένος», «πλήρης» ή «ώριμος».
- B. Η διακονία του Παύλου ήταν να μεταδώσει τον Χριστό στους άλλους, ώστε να τελειοποιηθούν και να ολοκληρωθούν διαμέσου της ωρίμανσης εν Χριστώ προς την πλήρη αύξηση.

VII. Η Γένεση 37–47 καταγράφει τη διαδικασία της ωρίμανσης του Ιακώβ:

- A. Στη Γένεση 27 βλέπουμε έναν δολοπλόκο, στο κεφάλαιο 37, έναν μεταμορφωμένο άνθρωπο, και στο τέλος του κεφαλαίου 47, έναν τέλειο άνθρωπο.
- B. Το τελευταίο στάδιο της μεταμόρφωσης είναι η ωριμότητα, το πλήρωμα της ζωής:
 - 1. Ο αιώνιος σκοπός του Θεού μπορεί να εκπληρωθεί μόνο μέσω της μεταμόρφωσης και της ωριμότητάς μας—Γεν 1:26, Κολ 1:28, 2:19.
 - 2. Η ωριμότητα αποτελεί ζήτημα της συνεχούς μετάδοσης της θείας ζωής μέσα μας μέχρι να αποκτήσουμε το πλήρωμα της ζωής—Ιω 10:10.
- Γ. Η ωριμότητα έχει να κάνει με τη διεύρυνση της ικανότητας—Ψλ 4:1:
 - 1. Η ωριμότητα στη ζωή είναι η συνολική αποδοχή της πειθαρχίας του Αγίου Πνεύματος—Εβρ 12:5-11.
 - 2. Οι άλλοι μπορεί να αναγνωρίσουν κάποιον που έχει ωριμάσει στη ζωή, αλλά δεν μπορούν να δουν τη συσσωρευμένη πειθαρχία του Πνεύματος, που έχει λάβει αυτό το πρόσωπο κρυφά, για πολλά χρόνια και μέρα με τη μέρα—Β΄ Κορ 1:8-10, Γεν 47:7, 10.
- Δ. Ο Θεός χρησιμοποιεί με κυριαρχία πρόσωπα, πράγματα και γεγονότα προκειμένου να μας αδειάσει από κάθε τι που μας καταλαμβάνει, καθώς απομακρύνει και κάθε ενασχόληση, ώστε να αυξηθεί η ικανότητά μας να γεμίζουμε με τον Θεό—Λκ 1:53, Μτ 5:6.
- Ε. Η ζωή του Ιακώβ αποκαλύπτει ότι οτιδήποτε μας συμβαίνει είναι υπό την κυριαρχία του Θεού για τη μεταμόρφωση και την ωρίμανσή μας. Τίποτα δεν είναι τυχαίο:
 - 1. Προκειμένου να ωριμάσει, ο Ιακώβ πρώτα έπρεπε να χάσει τον Ιωσήφ, τον θησαυρό της καρδιάς του—Γεν 37:31-35.
 - 2. Ένας ώριμος πιστός έχει επίγνωση ότι ο Θεός είναι ελεήμων και υπερεπαρκής για να καλύπτει τις ανάγκες του σε κάθε είδους κατάσταση—Γεν 43:11, 13-14, 17:1, Φιλ 1:19-21α, 4:11-12, βλ. Α΄ Τιμ 6:6-8.
 - 3. Η εμπιστοσύνη και η ανάπαυσή του βασίζεται ολοκληρωτικά στο έλεος του επαρκού Θεού, και όχι πλέον στον εαυτό του ή στις ικανότητές του—Ρωμ 9:16.

4. Το πιο ισχυρό σημείο της ωριμότητας του Ιακώβ ήταν ότι ευλογούσε τους ανθρώπους—Γεν 47:7, 10, 48:14-16, Εβρ 7:7.

VIII. Η τέλεια νύφη αποτελεί τον στόχο της θέλησης και του σκοπού του Θεού—Απ 19:7-9:

- A. Η ετοιμότητα της συλλογικής νύφης εξαρτάται από την ωριμότητα στη ζωή των νικητών—Απ 19:7, Εβρ 6:1, Φιλ 3:12-15, Εφ 4:13.
- B. Ο γάμος του Αρνίου είναι το αποτέλεσμα της ολοκλήρωσης της οικονομίας στην Καινή Διαθήκη του Θεού, κατά την οποία ο Χριστός θα αποκτήσει μια νύφη, την εκκλησία, μέσω της δικαστικής Του απολύτρωσης και δια της οργανικής Του σωτηρίας στη θεία ζωή Του—Γεν 2:22, Ρωμ 5:10, Απ 19:7-9, 21:2.
- Γ. Στο κατά Ιωάννη Ευαγγέλιο ο Χριστός αποκαλύπτεται τόσο ως Αμνός, που ήρθε να σηκώσει την αμαρτία, όσο και ως ο Νυμφίος, που ήρθε να αποκτήσει τη νύφη—Ιω 3:29.
- Δ. Ο στόχος του Χριστού δεν είναι απλώς να αφαιρέσει την αμαρτία, αλλά και να αποκτήσει τη νύφη:
1. Στην Αποκάλυψη βλέπουμε ότι ο Χριστός είναι το Αρνίο και ο ερχόμενος Νυμφίος. Επομένως, όντας ο Νυμφίος, πρέπει να κάνει γάμο—Απ 19:7-9.
 2. Ο γάμος του Αρνίου θα είναι παγκόσμιος. Θα είναι ο γάμος του Λυτρωτή με τους λυτρωμένους.
 3. Ο Χριστός έρχεται ως Νυμφίος, ενώ εμείς πορευόμαστε ως νύφη Του.
- E. Η ετοιμότητα της νύφης αποτελεί ζήτημα μεγάλης σημασίας—Απ 19:7:
1. Σύμφωνα με την Αποκάλυψη 19:8-9, η γυναίκα, η νύφη του Χριστού, σε αυτό το σημείο αποτελείται μόνο από τους νικηφόρους πιστούς κατά τη διάρκεια της χιλιετίας.
 2. Η ετοιμότητα της νύφης εξαρτάται από την ωριμότητα στη ζωή των νικητών, οι οποίοι δεν είναι μεμονωμένα άτομα αλλά η συλλογική νύφη.
 3. Στην Αποκάλυψη 19:6 η φωνή του πλήθους αναφωνεί: «Αλληλούια, επειδή βασίλευσε ο Κύριος, ο Θεός ο Παντοκράτορας»:
 - α. Η κυριαρχία του Θεού, η βασιλεία Του, σχετίζεται με τον γάμο του Αρνίου.
 - β. Ο γάμος θα φέρει τη κυριαρχία του Κυρίου, τη βασιλεία Του, επειδή όλοι οι καλεσμένοι στον γάμο θα αποτελέσουν και τη συλλογική νύφη και τους συμβασιλείς του Νυμφίου. Όλοι οι συμβασιλείς Του θα είναι η συλλογική Του νύφη.
 - γ. Για τους νικητές τα χίλια χρόνια της χιλιετούς βασιλείας θα αποτελέσουν το γαμήλιο δείπνο.
 - δ. Όλοι οι προσκεκλημένοι στο γαμήλιο δείπνο θα συμμετάσχουν ως βασιλείς και στη χιλιετή βασιλεία.
 - ε. Η συμβασιλεία των νικητών με τον Χριστό θα είναι το γαμήλιο δείπνο τους—Απ 19:9.

4ο Μήνυμα

Η Ομορφιά της Νύφης

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Ρωμ 6:19, 22, Εφ 5:25-27,
Απ 19:7-9, Α΄ Θεσ 5:23, Ασμ 8:13-14

I. Η διαδικασία του αγιασμού κατά την ιδιοσυγκρασία είναι η διαδικασία της οργανικής μας σωτηρίας, που είναι ο καλλωπισμός μας, ώστε να γίνουμε η όμορφη, άγια και ένδοξη νύφη για τον Χριστό—Α΄ Θεσ 4:3α, Α΄ Πε 1:15-16, Εφ 1:4-5, 5:25-27, Α΄ Θεσ 5:23-24, Ρωμ 6:19, 22:

A. Η προς Εφεσίους 5:25-27 αποκαλύπτει το σύνολο της πλήρους σωτηρίας του Θεού, παρουσιάζοντάς μας τον Χριστό σε τρία στάδια:

1. Στο παρελθόν ο Χριστός ως Λυτρωτής πρόσφερε τον Εαυτό Του υπέρ της εκκλησίας για τη δικαστική μας απολύτρωση—«Οι άνδρες, να αγαπάτε τις γυναίκες σας, όπως και ο Χριστός αγάπησε την εκκλησία, και παρέδωσε τον εαυτό του για χάρη της»—Εφ 5:25.
2. Στο παρόν ο Χριστός, όντας το ζωοποιό Πνεύμα, αγιάζει την εκκλησία κατά την ιδιοσυγκρασία, εμποτίζοντάς την με το στοιχείο Του, ώστε να γίνει το όμοιό Του. Αυτή είναι η οργανική σωτηρία που είναι ο καλλωπισμός και η προετοιμασία της νύφης—«Για να την αγιάσει, αφού την καθάρισε με το λουτρό του νερού διαμέσου τού λόγου»—Εφ 5:26.
3. Στο μέλλον ο Χριστός ως Νυμφίος θα παρουσιάσει την εκκλησία στον Εαυτό Του, ως το όμοιό Του, για την ικανοποίησή Του—«Για να την παραστήσει στον εαυτό του εκκλησία ένδοξη, χωρίς να έχει κάποια κηλίδα ή ρυτίδα ή κάτι παρόμοιο μ' αυτά, αλλά για να είναι άγια και χωρίς ψεγάδι»—αυτός είναι ο δοξασμός μας για την παρουσίαση της νύφης—Εφ 5:27.
4. Στο παρελθόν ο Χριστός πρόσφερε τον Εαυτό Του υπέρ της εκκλησίας, στο παρόν την αγιάζει, και στο μέλλον θα την παρουσιάσει στον Εαυτό Του, ως το όμοιό Του, για την ικανοποίησή Του. Συνεπώς, η αγάπη Του προς την εκκλησία έχει σκοπό τον αγιασμό της, και ο αγιασμός της έχει σκοπό να την παρουσιάσει ένδοξη στον εαυτό Του.

B. Η ομορφιά της νύφης προέρχεται από τον ίδιο τον Χριστό, ο οποίος εργάζεται μέσα στην εκκλησία και ακτινοβολεί από αυτήν, για να εκφράζεται μέσω αυτής—Ησ 43:7, Εφ 3:21.

Γ. Ο Χριστός είναι στεφάνι δόξας και διάδημα ωραιότητας για το υπόλοιπο του λαού Του—Ησ 28:5:

1. Το στεφάνι μοιάζει με καπέλο ή τουρμπάνι, ενώ το διάδημα είναι σαν κεφαλόδεσμος, το πιο όμορφο και ένδοξο μέρος του στεφανιού—Εξ 28:36-39, 29:6, Ησ 62:3.
2. Πρέπει να βλέπουμε συνεχώς την ομορφιά του Κυρίου μέσα στην εκκλησία, που είναι ο οίκος της ωραιότητάς Του, ώστε να μεταμορφωνόμαστε από δόξα σε δόξα, όντας στολισμένοι από τον Κύριο, για να γίνουμε η όμορφη νύφη Του, έχοντας τον Κύριο ως το διάδημα της ωραιότητάς μας—Β΄ Κορ 3:18, Απ 19:7-9, Ησ 28:5, Ψλ 27:4, Ησ 60:1, 7, 9, 13, 19, 62:3, Απ 21:11.

II. Το κύριο έργο του Κυρίου στην ανάκτηση είναι το γνήσιο έργο που κάνει για να μας προετοιμάσει να γίνουμε η ένδοξη νύφη Του. Χωρίς τον διαρκή, εσωτερικό αγιασμό, που αναφέρεται στην προς Εφεσίους 5:26, δεν θα υπήρχε τρόπος να ετοιμαστεί η νύφη και, συνεπώς, να εκπληρωθεί η Αποκάλυψη 19:7-9:

A. Η εκκλησία καλλωπίζεται μέσω της διαδικασίας του αγιασμού από τον Χριστό, ως το ζωοποιό Πνεύμα, που μας καθαρίζει με το λουτρό του νερού στον λόγο Του—Εφ 5:26-27:

1. Αυτό δείχνει ότι στον λόγο του Χριστού βρίσκεται το Πνεύμα ως το νερό της ζωής. Τα λόγια Του προς εμάς είναι πνεύμα και ζωή—Ιω 6:63.
 2. Όντας το ζωοποιό Πνεύμα, ο Χριστός είναι το Πνεύμα που μιλά. Ό,τι λέει αποτελεί τον λόγο που μας ξεπλένει. Αυτό δεν αναφέρεται στον «λόγο», τον διαρκή λόγο, αλλά στο «ρήμα», που δηλώνει τον άμεσο, παρόντα λόγο του Κυρίου προς εμάς—Μτ 4:4, Ιω 6:63, Απ 2:7, 22:17α, βλ. Ησ 6:9-10, Μτ 13:14-15, Πραξ 28:25-31.
 3. Η ομιλία του Χριστού είναι το Πνεύμα. Η ομιλία Του είναι αυτή καθαυτή η παρουσία του ζωοποιού Πνεύματος—Ιω 6:63, Εφ 6:17.
 4. Ο ενοικών Χριστός, που είναι το ζωοποιό Πνεύμα, μιλά πάντοτε έναν άμεσο, παρόντα, ζωντανό λόγο, ώστε να καθαρίζει μεταβολικά καθετί παλιό και να το αντικαθιστά με καθετί νέο, προκαλώντας μια εσωτερική μεταμόρφωση.
- B. Μέσα από αυτή τη διαδικασία πλύσης, εμποτιζόμαστε με τον Χριστό και καλλωπιζόμαστε από Αυτόν, ώστε να γίνουμε η άγια, όμορφη Νύφη Του, που εκφράζει τον Θεό, χωρίς ψεγάδι ή ατέλεια (Απ 19:7, βλ. Ασμ 6:13, 8:13-14).
- Γ. Ο Χριστός, που είναι το ζωοποιό Πνεύμα, αγιάζει την εκκλησία, καθαρίζοντάς την με το λουτρό του νερού εν τω λόγω. Σύμφωνα με τη θεία έννοια, το νερό εδώ αναφέρεται στη ρέουσα ζωή του Θεού, που συμβολίζεται από το ρέον νερό (Εξ 17:6, Α΄ Κορ 10:4, Ιω 7:37-39, Απ 7:17, 21:6, 22:1, 17). Τώρα βρισκόμαστε σε μια τέτοια διαδικασία πλύσης ώστε η εκκλησία να είναι άγια και χωρίς ψεγάδι.
- Δ. Το «λουτρό» στην προς Εφεσίους 5:26 αναφέρεται στον νιπτήρα. Στην Παλαιά Διαθήκη οι ιερείς χρησιμοποιούσαν το λουτρό ώστε να καθαρίζονται από την εγκόσμια ακαθαρσία (Εξ 30:18-21). Κάθε μέρα, πρωί και βράδυ, πρέπει να ερχόμαστε στην Αγία Γραφή και να καθαριζόμαστε από το λουτρό του νερού εν τω λόγω.
- Ε. Ο Παύλος χρησιμοποιεί τη λέξη «ρήμα» για να αναφερθεί στον λόγο κατά τη διαδικασία της πλύσης (Εφ 5:26). «Λόγος» είναι ο αντικειμενικός Λόγος του Θεού που είναι καταγεγραμμένος στην Αγία Γραφή. «Ρήμα» είναι η ομιλία του Θεού προς εμάς σε μια συγκεκριμένη περίπτωση (Μκ 14:72, Λκ 1:35-38, 5:5, 24:1-8).
- ΣΤ. Το ρήμα μάς αποκαλύπτει κάτι προσωπικά και άμεσα. Μας δείχνει τι πρέπει να αντιμετωπίσουμε και από τι πρέπει να καθαριστούμε (ο χάλκινος νιπτήρας ήταν σαν καθρέφτης που μπορούσε να αντανakλά και να εκθέτει—Εξ 38:8). Αυτό που είναι σημαντικό για τον καθένα μας είναι το αν μιλά ο Θεός σε μας σήμερα.
- Ζ. Ένα πράγμα που πάντα εκτιμούμε είναι ότι ο Κύριος σήμερα συνεχίζει να μας μιλά προσωπικά και άμεσα. Η αληθινή αύξηση στη ζωή εξαρτάται από τη λήψη του λόγου άμεσα από τον Θεό. Μόνο η ομιλία Του μέσα μας έχει πραγματική πνευματική αξία (Εβρ 3:7-11, 15, 4:7, Ψλ 95:7-8).
- Η. Το κεντρικό σημείο της προσευχής μας πρέπει να είναι η λαχτάρα μας για τον λόγο του Κυρίου. Αυτή η ομιλία μάς δίνει τη δυνατότητα να εκπληρώσουμε τον σκοπό της αιώνιας οικονομίας Του, σύμφωνα με την επιθυμία της καρδιάς Του να αποκτήσει μια Νύφη ως το όμοιό Του (Απ 2:7, βλ. Α΄ Σαμ 3:1, 21, Αμ 3:7).
- Θ. Με έναν πολύ πρακτικό τρόπο, η παρουσία του Κυρίου είναι ένα με την ομιλία Του. Όποτε μιλά, συνειδητοποιούμε την παρουσία Του μέσα μας. Η ομιλία του Χριστού είναι αυτή καθαυτή η παρουσία του ζωοποιού Πνεύματος.
- Ι. Η ομιλία του ενοικούντος Χριστού, που είναι το ζωοποιό Πνεύμα μέσα μας, είναι το καθαριστικό νερό που εναποθέτει μέσα μας ένα νέο στοιχείο, για να αντικαταστήσει το παλιό στοιχείο στη φύση και την ιδιοσυγκρασία μας. Αυτός ο μεταβολικός καθαρισμός προκαλεί μια γνήσια και εσωτερική αλλαγή στη ζωή, που αποτελεί την πραγματικότητα του αγιασμού και της μεταμόρφωσης της ιδιοσυγκρασίας.
- ΙΑ. Πρέπει να καλλωπιζόμαστε από τον Χριστό, που είναι το ζωοποιό, ομιλούν Πνεύμα μέσα στο πνεύμα μας. Μέσω της ομιλίας του Κυρίου μέσα μας, που είναι το ζωοποιό Πνεύμα, γινόμαστε η ένδοξη εκκλησία Του (Εφ 5:26-27, Απ 2:7).

III. Η προς Εφεσίους 5:27 αποκαλύπτει ότι η εκκλησία, όντας η Νύφη του Χριστού, θα γίνει τελικά ένδοξη, εκφράζοντας τον Θεό, «χωρίς να έχει κάποια κηλίδα ή ρυτίδα ή κάτι παρόμοιο μ' αυτά, αλλά για να είναι αγία και χωρίς ψεγάδι»:

- A. Η μόνη μας ομορφιά είναι ο Χριστός που ακτινοβολεί από μέσα μας. Αυτό που εκτιμά ο Χριστός μέσα μας είναι η έκφραση του εαυτού Του—Ψλ 50:2, Β' Κορ 3:15-18, βλ. Εξ 28:2:
1. «Τα μάτια σου θα δουν τον βασιλιά στην ωραιότητά του» (Ησ 33:17α). «Και ο βασιλιάς θα επιθυμήσει το κάλλος σου» (Ψλ 45:11α).
 2. «Είσαι ωραία, αγαπητή μου, σαν τη Θερσά, χαριτωμένη σαν την Ιερουσαλήμ, τρομερή σαν στρατός με σημαίες»—Ασμ 6:4.
- B. Το να είναι προετοιμασμένη η νύφη σημαίνει ότι θα είναι ντυμένη με «εκλεκτής ποιότητας λινό καθαρό και λαμπερό», το οποίο είναι «τα δικαιώματα των αγίων» (Απ 19:8). Αυτό το λινό εκλεκτής ποιότητας είναι η ομορφιά της νύφης.
- Γ. Την ημέρα του γάμου του, ο νυμφίος ενδιαφέρεται πολύ περισσότερο για την ομορφιά της νύφης του παρά για τις ικανότητές της. Ο Κύριος Ιησούς, ο Θεός μας, ενδιαφέρεται πρωτίστως να εκφράζεται η ομορφιά Του μέσα από την ανθρώπινη φύση μας. Πρέπει να καλλωπιζόμαστε από τον Χριστό καθημερινά ώστε να είμαστε έτοιμοι να παρουσιαστούμε σε Αυτόν ως η αγαπημένη Του νύφη.
- Δ. Όποτε αφιερώνουμε χρόνο για να θεωρούμε την ομορφιά του Κυρίου στον λόγο Του, πραγματοποιώντας ανάγνωση με προσευχή και στοχασμό (Εφ 6:17-18, Ψλ 119:15), Εκείνος γίνεται η ομορφιά μας και εμείς καλλωπιζόμαστε από Αυτόν, για να γίνουμε ο οίκος της ωραιότητάς Του, ώστε και Εκείνος να καλλωπιστεί (Ψλ 27:4, Β' Κορ 3:18, Ησ 60:7β, 9β, 13β, 19β, 21β).
- Ε. Το λουτρό του νερού εν τω λόγω στην προς Εφεσίους 5:26 καταπολεμά κυρίως τις κηλίδες και τις ρυτίδες. Οι κηλίδες αναφέρονται σε κάτι από τη φυσική ζωή, ενώ οι ρυτίδες σχετίζονται με την παλαιότητα. Μόνο το νερό της ζωής μπορεί να ξεπλύνει μεταβολικά τέτοια ελαττώματα μέσω της μεταμόρφωσης της ζωής.
- ΣΤ. Το να είμαστε άγιοι σημαίνει να είμαστε εμποτισμένοι και μεταμορφωμένοι από τον Χριστό. Το να είμαστε άμωμοι σημαίνει να μην έχουμε ούτε κηλίδα, ούτε ρυτίδα, μη έχοντας τίποτα από τη φυσική ζωή του παλαιού ανθρώπου—βλ. Ασμ 4:7.
- Ζ. Επίσης, η εκκλησία δεν θα έχει «κάτι παρόμοιο μ' αυτά», πράγμα που σημαίνει ότι δεν θα υπάρχει κανενός είδους ελάττωμα. Ο Θεός θα οδηγήσει την εκκλησία σε σημείο που να μην μπορεί να ειπωθεί τίποτα εναντίον της καθ' οιονδήποτε τρόπο—Εφ 5:27.

IV. Η προς Εφεσίους 5:26-27 αντιστοιχεί με το Άσμα Ασμάτων 8:13-14. Και οι δύο περικοπές αποκαλύπτουν ότι, μέσω της ομιλίας του Κυρίου προς εμάς, προετοιμαζόμαστε να γίνουμε η ένδοξη νύφη Του, έχοντας την επιθυμία για τη δεύτερη έλευσή Του—«Ω, εσύ, που κάθεσαι στους κήπους, οι σύντροφοι προσέχουν στη φωνή σου· κάνε με να την ακούσω. Σπεύδε, αγαπητέ μου, και να γίνεις όμοιος με δορκάδα ή με νεαρή ελαφίνα επάνω στα βουνά των αρωμάτων»:

- A. Στο Άσμα Ασμάτων, η αγαπητή αναζητήτρια του Χριστού ζητά από Αυτόν, ο οποίος κατοικεί μέσα στους πιστούς, που είναι οι κήποι Του, να την αφήσει να ακούσει τη φωνή Του, καθώς οι σύντροφοί της επίσης ακούνε τη φωνή Του—8:13, βλ. 4:13-16, 5:1, 6:2:
1. Αυτό δείχνει ότι στο έργο που επιτελούμε για τον Χριστό, που είναι ο Αγαπημένος μας, πρέπει να διατηρούμε κοινωνία μαζί Του, ακούγοντας πάντα τη φωνή Του—Λκ 10:38-42.

2. Η ζωή μας εξαρτάται από τα λόγια του Κυρίου, και το έργο μας από τις εντολές Του (Απ 2:7, Α΄ Σαμ 3:9-10, βλ. Ησ 50:4-5, Εξ 21:6). Χωρίς τα λόγια του Κυρίου δεν θα είχαμε αποκάλυψη, φως ή προσωπική γνώση του Χριστού που είναι ο Βασιλιάς μας (Ησ 6:1, 5), ο Κύριός μας (Β΄ Κορ 5:14-15), η Κεφαλή μας (Κολ 2:19) και ο Νυμφίος μας (Β΄ Κορ 11:2). Η ζωή των πιστών εξαρτάται ολοκληρωτικά από την ομιλία του Κυρίου (Εφ 5:26-27).
- B. Σαν μια καταληκτική προσευχή σε αυτό το ποιητικό βιβλίο, το Άσμα Ασμάτων, η αγαπητή του Χριστού προσεύχεται ώστε ο Αγαπημένος της να σπεύσει να επιστρέψει με τη δύναμη της ανάστασής Του (σαν δορκάδα και νεαρή ελαφίνα), για να εγκαθιδρύσει τη γλυκιά και ωραία βασιλεία Του (τα βουνά των αρωμάτων) σε όλη τη γη—8:14, Απ 11:15 Δν 2:35:
 1. Μια τέτοια προσευχή απεικονίζει την ένωση και την κοινωνία μεταξύ του Χριστού, του Νυμφίου, και των αγαπημένων Του, που είναι η νύφη Του, στη γαμήλια αγάπη τους. Με τον ίδιο τρόπο, η προσευχή του Ιωάννη, που αγαπούσε τον Χριστό, όντας ο επίλογος της Αγίας Γραφής, αποκαλύπτει την αιώνια οικονομία του Θεού σχετικά με τον Χριστό και την εκκλησία στη θεία Του αγάπη—Απ 22:20.
 2. «Νάρθεις, Κύριε Ιησού!» είναι η τελευταία προσευχή στην Αγία Γραφή (Απ 22:20). Ολόκληρη η Αγία Γραφή καταλήγει με την επιθυμία για την έλευση του Κυρίου, που εκδηλώνεται ως προσευχή.

5ο Μήνυμα

Η Δικαιοσύνη της Νύφης

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Απ 19:7-9, Μτ 5:20, 6:33, 22:2,
Β΄ Κορ 5:21, Α΄ Ιω 1:7, 9, Απ 15:3

I. Η δικαιοσύνη του Θεού είναι αυτό που είναι ο Θεός εν δράσει ως προς τη δικαιοσύνη και τη δικαίωση—Απ 15:3, Ρωμ 1:16β-17α, Ιω 3:16, Α΄ Ιω 1:9:

- A. Η εμπειρία μας από τον Χριστό στηρίζεται στο θεμέλιο της δικαιοσύνης του Θεού.
- B. Το θεμέλιο είναι η δικαιοσύνη του Θεού, το ασάλευτο θεμέλιο του θρόνου Του—Ψλ 89:14.

II. Υπάρχουν τέσσερις πτυχές του ορισμού της δικαιοσύνης:

- A. Δικαιοσύνη σημαίνει να είμαστε σωστοί απέναντι σε πρόσωπα, πράγματα και καταστάσεις ενώπιον του Θεού, σύμφωνα με τις δίκαιες και αυστηρές απαιτήσεις Του—Μτ 5:20.
- B. Δικαιοσύνη είναι η εξωτερική έκφραση του Χριστού που ζει μέσα μας ως το Πνεύμα—Β΄ Κορ 3:8-9:
 - 1. Αυτή είναι η δικαιοσύνη που αποτελεί την εικόνα του Θεού—Εφ 4:24, Κολ 3:10.
 - 2. Η διακονία της δικαιοσύνης είναι η διακονία της εικόνας του Κυρίου—Β΄ Κορ 3:9.
- Γ. Η δικαιοσύνη αποτελεί θέμα της βασιλείας του Θεού—Μτ 6:33, Ψλ 89:14:
 - 1. Η βασιλεία του Θεού είναι δικαιοσύνη.
 - 2. Η δικαιοσύνη σχετίζεται με τη διακυβέρνηση, τη διοίκηση και την εξουσία του Θεού.
- Δ. Η δικαιοσύνη έχει να κάνει με το να είμαστε σωστοί με τον Θεό στο είναι μας—Β΄ Κορ 5:21:
 - 1. Το να είμαστε σωστοί με τον Θεό στο είναι μας σημαίνει η εσωτερική μας ύπαρξη να έχει διαφάνεια και καθαρότητα, να βρίσκεται στον νου και το θέλημα του Θεού.
 - 2. Αυτό έχει να κάνει με το να είμαστε η δικαιοσύνη του Θεού εν Χριστώ—Β΄ Κορ 5:21.

III. Η δικαιοσύνη σχετίζεται με τις (εξωτερικές) πράξεις, τους τρόπους, τις ενέργειες και τις δραστηριότητες του Θεού—Απ 15:3:

- A. Ό,τι κάνει ο Θεός είναι δίκαιο—Ρωμ 1:16-17.
- B. Ό,τι είναι ο Θεός, κατά τη δικαιοσύνη και τη δικαίωσή Του, αποτελεί τη δικαιοσύνη Του.

IV. Ο Θεός είναι δίκαιος κατά το αίμα του Ιησού, του Υιού Του—Α΄ Ιω 1:7, 9:

- A. Ο Θεός είναι πιστός στον λόγο Του (Α΄ Ιω 1:10) και δίκαιος κατά το αίμα του Ιησού, του Υιού Του.
- B. Ο λόγος Του είναι ο λόγος της αλήθειας του ευαγγελίου Του (Εφ 1:13), που μας λέει ότι θα λάβουμε άφεση αμαρτιών εξαιτίας του Χριστού (Πραξ 10:43). Το αίμα του Χριστού έχει εκπληρώσει τις δίκαιες απαιτήσεις του Θεού, ώστε να μπορέσει να συγχωρήσει τις αμαρτίες μας (Μτ 26:28).
- Γ. Το να μας συγχωρέσει σημαίνει να μας απαλλάξει από την παράβαση των αμαρτιών μας, ενώ το να μας καθαρίσει σημαίνει να μας ξεπλύνει από την κηλίδα της αδικίας μας.

V. Η δικαιοσύνη σχετίζεται με τη βασιλεία του Θεού—Ρωμ 14:17:

- A. Η εκκλησιαστική ζωή είναι η βασιλεία του Θεού, και η βασιλεία του Θεού είναι δικαιοσύνη.
- B. Ο θρόνος του Θεού είναι καθιερωμένος με τη δικαιοσύνη, που είναι το θεμέλιο—Ψλ 89:14.
- Γ. Όπου είναι η δικαιοσύνη του Θεού, εκεί είναι και η βασιλεία Του—Ησ 32:1, Εβρ 1:8-9.

- Δ. Στην Παλαιά Διαθήκη η δικαιοσύνη είναι συχνά συνώνυμη με τη βασιλεία.
- Ε. Όπου υπάρχει δικαιοσύνη, όλα ανακεφαλαιώνονται με σωστό τρόπο. Αυτή είναι η βασιλεία.
- ΣΤ. Η δικαιοσύνη αρχικά έχει ως αποτέλεσμα την εικόνα του Θεού, κι έπειτα, θεμελιώνει τη βασιλεία του Θεού:
 1. Στην προς Ρωμαίους 8 έχουμε τη δικαιοσύνη και την εικόνα του Θεού.
 2. Στην προς Ρωμαίους 14 έχουμε τη δικαιοσύνη και τη βασιλεία του Θεού.
 3. Η εικόνα και η βασιλεία βασίζονται στη δικαιοσύνη.
- Ζ. Το ότι η δικαιοσύνη θα κατοικεί στους νέους ουρανούς και τη νέα γη (Β΄ Πε 3:13) σημαίνει ότι όλα θα είναι σε τάξη, κάτω από την κεφαλή, και ρυθμισμένα:
 1. Όλα θα κυβερνώνται, θα ελέγχονται και θα βρίσκονται υπό τη σωστή εξουσία, διότι ο θρόνος του Θεού, η βασιλεία, η θεία διοίκηση, θα είναι εκεί.
 2. Το αποτέλεσμα θα είναι ειρήνη και χαρά.

VI. Στην Αποκάλυψη 19:7-8 βλέπουμε τη δικαιοσύνη της νύφης:

- Α. Υπάρχουν δύο πτυχές του Χριστού ως δικαιοσύνη για τους πιστούς:
 1. Η πρώτη πτυχή Του είναι ως δικαιοσύνη των πιστών, για να δικαιωθούν αντικειμενικά ενώπιον του Θεού, τη στιγμή που μετανοούν στον Θεό και πιστεύουν στον Χριστό—Ρωμ 3:24-26, Πραξ 13:39, Γαλ 3:24β, 27.
 2. Η δεύτερη πτυχή Του είναι ως δικαιοσύνη των πιστών που την εκφράζουν για τη φανέρωση του Θεού, ο οποίος αποτελεί τη δικαιοσύνη εν Χριστώ, που δίνεται στους πιστούς για να δικαιωθούν από τον Θεό υποκειμενικά—Ρωμ 4:25, Α΄ Πε 2:24α, Ιακ 2:24, Μτ 5:20, Απ 19:8.
 3. Όντας η αντικειμενική μας δικαιοσύνη, ο Χριστός είναι Αυτός στον οποίο δικαιωθήκαμε από τον Θεό—Ρωμ 3:24, 28, 4:25, 5:1, 9, 16, 18.
 4. Όντας η υποκειμενική μας δικαιοσύνη, ο Χριστός είναι Αυτός που κατοικεί μέσα μας, ώστε να ζει για μας μια ζωή που μπορεί να δικαιωθεί από τον Θεό και που είναι πάντοτε ευάρεστη σ’ Αυτόν—Μτ 5:6, 20.
- Β. Ο Χριστός που εκφράζεται από τους αγίους, ως η υποκειμενική τους δικαιοσύνη, γίνεται το γαμήλιο ένδυμά τους—Απ 19:8:
 1. Η δικαιοσύνη που λάβαμε για τη σωτηρία μας είναι αντικειμενική και μας καθιστά ικανούς να ικανοποιούμε τις απαιτήσεις του δίκαιου Θεού, ενώ τα δικαιώματα των νικηφόρων αγίων είναι υποκειμενικά και τους καθιστούν ικανούς να ικανοποιούν τις απαιτήσεις του νικηφόρου Χριστού—Α΄ Κορ 1:30, Φιλ 3:9.
 2. Το γαμήλιο ένδυμα στο κατά Ματθαίο 22:11-12 συμβολίζει τον Χριστό που ζούμε, ο οποίος εκφράζεται μέσα από μας στην καθημερινή μας ζωή, όντας η υπερέχουσα δικαιοσύνη μας—Μτ 5:20, Απ 3:4-5, 18.
- Γ. Η νύφη του Κυρίου, η γυναίκα Του, «ετοίμασε τον εαυτό της. Και της δόθηκε να ντυθεί με εκλεκτής ποιότητας λινό καθαρό και λαμπερό· επειδή, το εκλεκτής ποιότητας λινό είναι τα δικαιώματα των αγίων»—Απ 19:7β-8:
 1. Η Αποκάλυψη 19:8 συνδέει ξεκάθαρα το ένδυμα με τη δικαιοσύνη.
 2. Η λέξη «δικαιώματα» στο εδάφιο 8 είναι στον πληθυντικό και μπορεί να αποδοθεί ως «δίκαιες πράξεις».
 3. Τα δικαιώματα δεν αναφέρονται στον Χριστό που είναι η δικαιοσύνη μας, τον οποίο λάβαμε για τη σωτηρία μας—Α΄ Κορ 1:30.
 4. Το λινό εκλεκτής ποιότητας υποδηλώνει τη νικηφόρα ζωή μας, τη νικηφόρα διαβίωσή μας.
 5. Το λινό εκλεκτής ποιότητας είναι ο Χριστός που εκφράζεται από το είναι μας.
- Δ. «Μακάριοι οι καλεσμένοι [νικηφόροι αγίοι] στο δείπνο του γάμου του Αρνίου»—Απ 19:9:
 1. Το γαμήλιο δείπνο του Αρνίου εδώ είναι το γαμήλιο συμπόσιο στο κατά Ματθαίο 22:2.

2. Το ότι είναι καλεσμένοι στο γαμήλιο δείπνο του Χριστού σημαίνει ότι είναι μακάριοι.
3. Οι νικηφόροι πιστοί, που θα είναι καλεσμένοι στο γαμήλιο δείπνο του Αρνίου, θα είναι επίσης η νύφη του Αρνίου—Απ 19:7.

Η Νύφη ως η Συλλογική Πολεμίστρια

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Εφ 6:10-20

I. Η Εφεσίους 6:10-20 αποκαλύπτει ότι η νύφη είναι η συλλογική πολεμίστρια που μάχεται εναντίον του εχθρού του Θεού για τη βασιλεία του Θεού:

- A. Όταν η νικήτρια που αγαπάει τον Χριστό ενώνεται με τον Θεό για να γίνει το κατοικητήριο του Θεού, στα μάτια του Θεού είναι ωραία όπως η Θερσά και χαριτωμένη όπως η Ιερουσαλήμ. Όμως, για τον εχθρό είναι τρομερή όπως στρατός με σημαίες—Ασμ 6:4:
1. Οι σημαίες δηλώνουν ετοιμότητα για μάχη και είναι επίσης σημάδι ότι η νίκη έχει κερδηθεί. Ένας τρομερός στρατός σημαίνει ότι οι νικητές του Κυρίου τρομοκρατούν τον εχθρό του Θεού, τον Σατανά.
 2. Αυτός ο στρατός πολεμά για τη βασιλεία του Θεού μέσα στην αποστασία του λαού του Θεού ώστε να γίνουν οι νικητές που ανταποκρίνονται στην κλήση του Κυρίου (Απ 2:7, 11, 17, 26, 3:5, 12, 21). Τελικά, οι νικητές θα γίνουν μια συλλογική νύφη για να νυμφευθεί τον Χριστό (Απ 19:7-9). Μετά τον γάμο τους, αυτή η νύφη θα γίνει ένας στρατός για να πολεμήσει μαζί με τον Χριστό, τον σύζυγό της, ώστε να νικήσουν τον Αντίχριστο με όλους τους ακόλουθούς του (Απ 19:11-21).
- B. Η εκκλησία ως νύφη είναι στην πραγματικότητα ο συλλογικός άνθρωπος μέσα στην πρόθεση του Θεού, ο οποίος θα εκπληρώσει τον διττό σκοπό: την έκφραση του Θεού και την αντιμετώπιση του εχθρού Του—Γεν 1:26.
- Γ. Δεν πρέπει μόνο να εκπληρωθεί ο αιώνιος σκοπός του Θεού και να ικανοποιηθεί η επιθυμία της καρδιάς του Χριστού, αλλά πρέπει επίσης να νικηθεί ο εχθρός του Θεού. Για αυτό, η εκκλησία πρέπει να γίνει πολεμίστρια.
- Δ. Το περπάτημά μας είναι για την εκπλήρωση του σκοπού του Θεού, η καθημερινή ζωή μας είναι για την ικανοποίηση του Χριστού, και ο πόλεμός μας είναι για τη νίκη επί του εχθρού του Θεού—Εφ 4:1, 5:2, 8, 6:10-11.

II. Η μαρτυρία του Ιησού κατά τη χιλιετία είναι η νύφη του Χριστού—οι νικητές που είναι συμβασιλιάδες με τον Χριστό—Απ 19:7-9, 20:4, 6:

- A. Η ανάκτηση του Κυρίου είναι για την προετοιμασία της νύφης του Χριστού (Απ 19:7-9, 21:2). Τελικά, θα συμμορφωθούμε με την θαυμάσια Σουλαμίτιδα, η οποία, ως αναπαραγωγή του Σολομώντα, είναι η υπέρτατος και τελικός τύπος της Νέας Ιερουσαλήμ ως το ταίρι, η νύφη, του Χριστού (Ασμ 6:13, Απ 21:2, 9-10, 22:17α).
- B. Η Σουλαμίτιδα παρομοιάζεται με τον χορό δύο στρατοπέδων ή δύο στρατών (μαχαναϊμ στα εβραϊκά) ενώπιον του Θεού. Μετά που ο Ιακώβ είδε τους αγγέλους του Θεού, τους δύο στρατούς του Θεού, ονόμασε τον τόπο όπου βρισκόταν Μαχαναϊμ και χώρισε τις γυναίκες του, τα παιδιά του και την περιουσία του σε «δύο καταυλισμούς»—Ασμ 6:13, Γεν 32:1-10:
1. Η πνευματική σημασία των δύο στρατών είναι η ισχυρή μαρτυρία ότι υπερισχύουμε πλήρως, «υπερνικούμε», διαμέσου Αυτού που μας αγάπησε σύμφωνα με την αρχή του Σώματος του Χριστού—Ρωμ 8:37, 12:5, Δτ 32:30, Εκ 4:9-12.
 2. Ο Θεός δεν θέλει εκείνους που είναι δυνατοί στον εαυτό τους. Θέλει μόνο τους ασθενικούς, τους πιο αδύναμους, τις γυναίκες και τα παιδιά. Αυτοί που κρίνονται άξιοι να είναι νικητές θα είναι οι πιο αδύναμοι, που εξαρτώνται από τον Κύριο—Α΄ Κορ 1:26-28, Β΄ Κορ 12:9-10, 13:3-5, Ασμ 8:6.
 3. Ο Θεός χρειάζεται έναν λαό που είναι ένα μαζί Του, έναν λαό που είναι υποταγμένος σ' Αυτόν, συμβολιζόμενος από τα πλεγμένα μαλλιά (Ασμ 1:11), και υπάκουος σ' Αυτόν με ευέλικτη θέληση, συμβολιζόμενη από τον τράχηλο με τα περιδέραια από πολύτιμους λίθους (Ασμ 1:10).

4. Όταν σκεφτόμαστε πώς να φτάσουμε στην υψηλότερη κορυφή της θείας αποκάλυψης, δεν πρέπει να εμπιστευόμαστε τον εαυτό μας αλλά να εξαρτόμαστε από τον Κύριο ως αγάπη, δύναμη και έλεος, για να μας κάνει σκευή ελέους, τιμής και δόξας—Ρωμ 9:16, 21-23.

III. Ο πνευματικός πόλεμος είναι απαραίτητος επειδή το θέλημα του Σατανά συγκρούεται με το θέλημα του Θεού—Εφ 1:5, 9, 11, Μτ 6:10:

- A. Εκτός από την πρόθεση και το θέλημα του Θεού, υπάρχει και μια δεύτερη πρόθεση, ένα δεύτερο θέλημα, επειδή το σατανικό θέλημα είναι αντίθετο με το θείο θέλημα—Ησ 14:12-14.
- B. Όλοι οι πόλεμοι έχουν ως πηγή τη σύγκρουση μεταξύ του θελήματος του Σατανά και του θελήματος του Θεού.
- Γ. Ο πνευματικός πόλεμος είναι πόλεμος μεταξύ της βασιλείας του Θεού και της βασιλείας του Σατανά. Για να εγκαθιδρυθεί η βασιλεία των ουρανών, είναι αναγκαίος η πνευματική μάχη—Μτ 12:26, 28, Απ 12:11.
- Δ. Περιπατάμε σύμφωνα με την αλήθεια και δια της χάριτος, ζούμε εν αγάπη και εν φως, και αγωνιζόμαστε για να υποτάξουμε το σατανικό θέλημα—Εφ 4:1, 5:2, 8, 6:12.

IV. Για να αντιμετωπίσουμε τον εχθρό του Θεού, πρέπει να ενδυναμωνόμαστε με το μέγεθος της δύναμης που ανέστησε τον Χριστό από τους νεκρούς και τον κάθισε στα επουράνια, πιο πάνω από όλα τα πονηρά πνεύματα στον αέρα—Εφ 6:10, 1:19-22:

- A. Το γεγονός ότι πρέπει να ενδυναμωνόμαστε εν Κυρίω δείχνει ότι από μόνοι μας δεν μπορούμε να πολεμήσουμε τον πνευματικό πόλεμο ενάντια στον Σατανά και τη βασιλεία του. Μπορούμε να πολεμήσουμε μόνο εν Κυρίω και στη δύναμη της ισχύος Του.
- B. Η εντολή να ενδυναμωνόμαστε υπονοεί την ανάγκη να ασκούμε το θέλημά μας. Αν θέλουμε να ενδυναμωνόμαστε για τον πνευματικό πόλεμο, το θέλημά μας πρέπει να είναι ισχυρό και εξασκημένο—Ασμ 4:4, 7:4.

V. Ο πόλεμος μεταξύ της εκκλησίας και του Σατανά είναι μία μάχη μεταξύ εμάς που αγαπάμε τον Κύριο και είμαστε στην εκκλησία Του και των πονηρών δυνάμεων στα επουράνια—Εφ 6:12:

- A. Οι αρχές, οι εξουσίες και οι κοσμοκράτορες του σκότους αυτού είναι οι στασιαστικοί άγγελοι, που ακολούθησαν τον Σατανά στην ανταρσία του ενάντια στον Θεό και που τώρα κυριαρχούν στα επουράνια πάνω στα έθνη της γης—Κολ 1:13, Δν 10:20.
- B. Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι ο πόλεμός μας δεν είναι εναντίον ανθρώπων αλλά εναντίον πονηρών πνευμάτων, των πνευματικών δυνάμεων στα επουράνια.

VI. Ο πνευματικός πόλεμος δεν είναι ατομικό θέμα. Είναι θέμα της νύφης του Χριστού που είναι συλλογική πολεμίστρια—Εφ 6:13:

- A. Η εκκλησία είναι συλλογική πολεμίστρια, και οι πιστοί μαζί συνιστούν αυτή την πολεμίστρια. Αφού έχουμε διαμορφωθεί συλλογικά σε ένα στρατό, τότε θα είμαστε σε θέση να πολεμήσουμε τον εχθρό του Θεού.
- B. Η στρατηγική του Θεού είναι να χρησιμοποιήσει την εκκλησία ως τον στρατό Του για να πολεμήσει τον εχθρό. Η στρατηγική του Σατανά είναι να μας απομονώσει από την εκκλησία ως τον στρατό του Θεού.
- Γ. Η πλήρης πανοπλία του Θεού είναι για το Σώμα, όχι για μεμονωμένα άτομα. Μόνο η συλλογική πολεμίστρια μπορεί να φορέσει ολόκληρη την πανοπλία του Θεού.

VII. Για να πολεμήσουμε τον πνευματικό πόλεμο, πρέπει να ενδυθούμε την πλήρη πανοπλία του Θεού—Εφ 6:11:

- A. Ο Θεός εν Χριστώ ως η πραγματικότητα στην καθημερινή μας ζωή είναι η ζώνη που ενισχύει όλο το είναι μας για τον πνευματικό πόλεμο—Εφ 6:14α.

- B. Ο θώρακας της δικαιοσύνης που καλύπτει τη συνείδησή μας και μας προστατεύει από τις κατηγορίες του Σατανά είναι ο Χριστός ως η δικαιοσύνη μας—Εφ 6:14β, Α΄ Κορ 1:30.
- Γ. Ο Χριστός είναι η ειρήνη μας για να είμαστε ένα με τον Θεό και με τους αγίους. Αυτή η ειρήνη είναι το σταθερό θεμέλιο που μας επιτρέπει να σταθούμε εναντίον του εχθρού—Εφ 2:15, 6:15.
- Δ. Η πίστη είναι ασπίδα κατά των φλεγόμενων βελών του εχθρού. Ο Χριστός είναι ο Αρχηγός και Τελειωτής αυτής της πίστης—Εφ 6:16, Εβρ 12:2.
- Ε. Η περικεφαλαία της σωτηρίας που καλύπτει το νου μας είναι ο σωτήριος Χριστός που βιώνουμε στην καθημερινή μας ζωή—Εφ 6:17α, Ιω 16:33.
- ΣΤ. Η μάχαιρα του Πνεύματος, που είναι ο λόγος του Θεού, είναι το επιθετικό μας όπλο με το οποίο κατακόπτουμε τον εχθρό—Εφ 6:17β.
- Ζ. Η προσευχή είναι το μοναδικό, κρίσιμο και ζωτικό μέσο με το οποίο εφαρμόζουμε την πλήρη πανοπλία του Θεού, καθιστώντας κάθε στοιχείο της πρακτικά διαθέσιμο για μας—Εφ 6:18.

VIII. Ενδύομενοι την πλήρη πανοπλία του Θεού, μπορούμε να σταθούμε εναντίον των μεθοδειών, των πονηρών σχεδίων, του διαβόλου—Εφ 6:11, 13-14:

- A. Το να καθόμαστε με τον Χριστό είναι να συμμετέχουμε σε όλα Του τα επιτεύγματα, το να περπατάμε στο Σώμα Του είναι να εκπληρώνουμε τον αιώνιο σκοπό του Θεού, και το να στεκόμαστε στη δύναμή Του είναι να πολεμήσουμε ενάντια στον εχθρό του Θεού—Εφ 2:6, 4:1, 5:2, 8, 6:11, 13-14.
- B. Στη μάχη ενάντια στον εχθρό, το πιο σημαντικό είναι να σταθούμε. Αφού τα έχουμε κάνει όλα, πρέπει να σταθούμε μέχρι τέλους.

IX. Όλοι πρέπει να δούμε ότι στη σημερινή ανάκτηση του Κυρίου βρισκόμαστε σε πεδίο μάχης. Πρέπει να συνεργαζόμαστε με τον Κύριο για να πολεμάμε τις εναέριες δυνάμεις του Σατανά, ώστε να κερδίζουμε περισσότερο από τον Χριστό για την οικοδόμηση του Σώματος του Χριστού και την προετοιμασία της νύφης του Χριστού, για την εγκαθίδρυση και διάδοση της βασιλείας του Θεού, ώστε ο Χριστός να μπορέσει να επιστρέψει για να κληρονομήσει τη γη.